

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Galina Stratulat

Judecătorii: Elena Covalenco și Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Tatarciuc Victor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatarciuc Victor împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni cu privire la obligarea executării silite a contractului, încasarea penalității de întârziere și prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 mai 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2014 și s-a emis o nouă hotărâre de respingere parțială acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 29 iulie 2014 Tatarciuc Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni cu privire la obligarea executării silite a contractului de asigurare cu pensie suplimentară, încasarea penalității de întârziere și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Tatarciuc Victor a indicat că în anul 1994 Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni a desfășurat o nouă formă de asigurare și anume: asigurarea cu pensie suplimentară viageră.

A încheiat cu Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni un contract de asigurare a pensiei suplimentare, prin care s-a obligat să achite prima de asigurare.

În baza contractului de asigurare a obținut dreptul la pensie suplimentară lunară în sumă de 100 de lei începând cu 01 august 1996.

Prin decizia Tribunalului Bălți din 30 martie 2000 filiala Ungheni a Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni s-a obligat la executarea obligațiilor contractuale de asigurare a pensiei suplimentare în mărime de 100 lei lunar.

Începând cu 12 iulie 2013 din motive necunoscute filiala Ungheni a Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni a încetat să plătească pensia suplimentară.

Solicitând prin demers explicații a fost informat că plata pensiei a fost suspendată în baza încheierii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 august 2013, iar reluarea achitării se va efectua după examinarea pricinii în fond.

Din momentul suspendării plății pensiei suplimentare au trecut 12 luni, timp în care nu a primit niciun răspuns fiind nevoit să se adreseze cu acțiune în instanța de judecată.

Cere Tatarciuc Victor obligarea filialei Ungheni a Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni la plata pensiei lunare în sumă de 100 lei începând cu 12 iulie 2013, plata amenzii pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3 % ce constituie suma de 2371 lei, încasarea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 535 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2014 s-a admis parțial acțiunea.

S-a obligat Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni la executarea prevederilor contractului de asigurare cu pensie suplimentară și anume:

S-a obligat filiala Ungheni a Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni la plata pensiei suplimentare în folosul lui Tatarciuc Victor în sumă de 100 lei lunar începând cu 12 iulie 2013 pe toată perioada de viață și penalitatea pentru fiecare zi de întârziere a plății pensiei pe perioada de la 01 august 2013 până la 31 iulie 2014 în sumă de 2371 lei.

S-au respins cerințele lui Tatarciuc Victor cu privire la achitarea cheltuielilor de judecată și prejudiciului moral (f.d. 39, 42-45).

În motivarea soluției prima instanță a indicat că conform art. 572 alin. (2) Codul civil, obligațiile trebuie să fie executate în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și momentul stabilit.

Nu se admite refuzul unilateral de la executare obligațiilor, cu excepția cazurilor prevăzute special de lege sau de contract.

Deoarece, legea sau contractul de asigurare încheiat între părți nu prevede clauza de reziliere în mod unilateral, Compania Internațională de Asigurări „ASITO”, societate pe acțiuni este obligată să-și îndeplinească obligațiile conform contractului.

Conform art. 602 alin. (1) și (2) Codul civil, în cazul în care nu execută obligația debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Prin procura nr. 01-3/16-1184 din 20 august 2014 Stela Subotin a fost împuternicită de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni să-i reprezinte interesele cu dreptul de a acționa în judecată, de a încheia tranzacții, de a ataca actele judecătorești etc (f.d. 48).

La 06 ianuarie 2015 reprezentanta Stela Subotin a depus în interesele Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni apel nemotivat, iar la 16 februarie 2015 apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2014 și încheierii Judecătoriei Ungheni din 11 noiembrie 2014 (f.d. 47, 55-59)

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 26 mai 2015 a admis apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni.

A casat parțial hotărârea Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2014 și a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a încetat procesul civil în partea ce ține de pretenția lui Tatarciuc Victor împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” cu privire la executarea silită a contractului.

S-a respins pretenția lui Tatarciuc Victor împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni cu privire la încasarea penalității.

În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut (f.d. 102, 103-105).

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că în privința executării prevederilor contractuale există decizia Tribunalului Bălți din 30 martie 2000 care se referă la toată perioadă de viață a lui Tatarciuc Victor și urmează a fi executată în forma în care a fost emisă.

Pretenția privind încasarea penalității în caz de refuz în executarea hotărârii judecătorești urmează a fi soluționată potrivit Codului de executare, dar nu prin adresarea unei noi acțiuni civile în judecată.

Într-un litigiu între aceleași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă și nu urmează a fi examinat un litigiu civil repetat.

La 13 iulie 2015 Victor Tatarciuc a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând executarea prevederilor contractuale de asigurare cu pensie suplimentară lunară în sumă de 100 lei (f.d. 100)

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Victor Tatarciuc în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Victor Tatarciuc în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Victor Tatarciuc în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Victor Tatarciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
Judecătorul:

Galina Stratulat

Judecătorii:

Elena Covalenco

Sveatoslav Moldovan